

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 323/2024
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у саизвршилаштву, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Станојевића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Ђорђа Ђуровића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр 812/22 од 21.07.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр 436/2023 од 11.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 27. марта 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Станојевића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Ђорђа Ђуровића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр 812/22 од 21.07.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр 436/2023 од 11.01.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтеви у осталом делу **одбацују** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр 812/22 од 21.07.2023. године, окривљени АА и ББ су, поред окривљеног ВВ, оглашени кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у саизвршилаштву, у вези члана 33. КЗ, за које дело су осуђени на казне затвора у трајању од по 1 године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљенима је изречена мера безбедности одузимање предмета, и то три катанца и једне ручно прављене торбе наранџасте боје.

Истовремено је одређено да ће трошкове кривичног поступка сносити окривљени, а да ће о висини истих суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр 436/2023 од 11.01.2024. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног ББ и његовог браниоца – адвоката Ђорђа Ђуровића, те браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Станојевића, а пресуда Основног суда у Нишу К бр 812/22 од 21.07.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Станојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће према окривљеном одбити оптужбу, или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак, ради отварања претреса;

- бранилац окривљеног ББ – адвокат Ђорђе Ђуровић, на основу члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) и тачка 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде, тако што ће одбити оптужбу према окривљеном.

Врховни суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтеви су неосновани у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених АА и ББ у поднетим захтевима истичу да се нижестепене пресуде заснивају на доказима који су изведени противно одредбама члана 300. ЗКП, и то на записницима о испитивању сведока – оштећених ГГ и ДД, састављеним дана 01.06.2018. године пред Основним јавним тужиоцем у Нишу, обзиром да окривљени нису обавештени о дану и часу испитивања ових сведока, те су могућност да им постављају питања окривљени имали тек на главном претресу, а због чега наведени докази нису прибављени у складу са одредбама ЗКП и не могу бити коришћени у поступку.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета – из записника КТ бр. 1158/18 од 01.06.2018. године произилази да је Основни јавни тужилац у Нишу испитао сведока – оштећеног ГГ и сведока ДД без присуства окривљених АА и ББ. Такође, из списка предмета произилази

да Јавни тужилац није упутио позив окривљенима да присуствују испитивању наведених сведока.

Полазећи од наведеног, Врховни суд налази да су искази сведока – оштећеног ГГ и сведока ДД, дати пред Основним јавним тужиоцем у Нишу на записницима од 01.06.2018. године, прибављени супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП.

Међутим, оба наведена сведока су испитана на главном претресу, и то сведок ДД на главном претресу одржаном дана 11.03.2019. године, ком су присуствовали окривљени АА и ББ, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка, односно дата могућност окривљенима да постављају питања сведоку, а након тога и на главном претресу одржаном дана 20.03.2023. године, док је сведок – оштећени ГГ испитан на главном претресу одржаном дана 21.07.2023. године, ком претресу су присуствовали како окривљени АА и ББ, тако и њихови браниоци – адвокати Милан Станојевић и Ђорђе Ђуровић, на који начин је такође обезбеђена контрадикторност поступка и дата могућност окривљенима и њиховим браниоцима да постављају питања оштећеном, коју могућност су браниоци окривљених и искористили.

Како су сведок ДД и оштећени ГГ на главном претресу изнели сва своја сазнања о догађају у складу са својом законском обавезом, и у оквиру сведочења поновили своје исказе које су дали раније током поступка, то се, имајући у виду јединство ове доказне радње, њихови претходни искази дати пред Јавним тужиоцем не могу посматрати као посебни докази, јер исти чине целину са исказима датим на главном претресу, којима су и конвалидирани.

Поред тога, нижестепене пресуде нису засноване искључиво на исказима сведока ДД и оштећеног ГГ, како се то неосновано истиче у поднетим захтевима, већ су засновани и на осталим доказима изведеним у току поступка, и то на исказу вештака др Стевана Тодоровића, те на основу увида у медицинску документацију за оштећеног ГГ и у налаз и мишљење Завода за судску медицину у Нишу од 20.06.2018. године, као и увидом у два извештаја о детаљном претресу лица, ствари и просторија КПЗ Ниш од 10.03.2018. године, два записника о детаљном претресу лица, ствари и просторија КПЗ Ниш од 10.03.2018. године, увидом у фотографије пронађених предмета изузетих са лица места, те увидом у остале изведене писане доказе у току поступка.

Стога, по оцени овога суда, побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених неосновано указује.

У осталом делу, захтеви бранилаца окривљених одбачени су као недозвољени.

Наиме, у осталом делу захтева бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Станојевић истиче да је нижестепеним пресудама повређено право на одбрану окривљеног, јер суд није одлучио о предлогу браниоца да се саслуша сведок ЂЂ, нити је одлучено о предлогу за вештачење од стране вештака медицинске струке, којим наводима указује у суштини на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 395. ЗКП, које повреде не представљају законом прописане разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Бранилац окривљеног ББ – адвокат Ђорђе Ђуровић у преосталом делу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, не наводећи о којој се тачки конкретно ради, а с тим у вези у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, истицањем да првостепени суд није на поуздан начин утврдио које је повреде окривљени ББ нанео оштећеном, нити да ли је ове повреде нанео на начин на који се то описује у првостепеној пресуди. Поред тога, бранилац у захтеву наводи да је у изреци побијане пресуде наведено да је окривљени ББ осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Чачку К бр 15/2016 на казну затвора у трајању од 16 година, што је у супротности са изводом из казнене евиденције за окривљеног, а којим наводима указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и полемише са висином казне на коју је окривљени осуђен, дакле указује и на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП.

Како све наведене повреде закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је овај суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених у овом делу одбацио као недозвољене.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем су захтеви одбијени као неосновани, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем су одбачени као недозвољени, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић